

DỄ M TRANG
VỚI BẠN GÁI

Xấu số trong nhà
Cục nhà số 10 ở đây rất đẹp, từ trước đến nay luôn luôn được người dân đến xem và mua. Nhưng số này lại xấu số, người dân đến xem và mua rất ít. Số này là số 10, người dân đến xem và mua rất ít. Số này là số 10, người dân đến xem và mua rất ít.

Một số người dân đến xem và mua rất ít. Số này là số 10, người dân đến xem và mua rất ít. Số này là số 10, người dân đến xem và mua rất ít. Số này là số 10, người dân đến xem và mua rất ít. Số này là số 10, người dân đến xem và mua rất ít.

LÀM ĐEP

Giấc ngủ bất bình
Vai trò của giấc ngủ rất quan trọng. Nếu giấc ngủ không bình thường, sức khỏe sẽ bị ảnh hưởng. Người dân cần chú ý đến giấc ngủ của mình.

TRANG

TRANG
sáng tác của em

MỘT NGÀY...
Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

Nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em. Tôi nhớ về em, nhớ về em, nhớ về em.

TRANG
SINH VIÊN
HỌC SINH

NGỌC LAM - MINH TUÂN Phụ trách

Mâm non hội họa làm vang danh V.N.
Hai Học sinh Taberd đoạt
huy chương Bạc, Đồng
tranh thiếu nhi Quốc Tế

Em Nguyễn Thị Ngọc Lam, sinh ngày 10/10/1972, và em Nguyễn Thị Minh Tuấn, sinh ngày 10/10/1972, đã đoạt huy chương Bạc và Đồng trong cuộc thi tranh thiếu nhi Quốc Tế.

Thi đua Văn - nghệ H.S.
Liên trường tại Gia Định

Ngày 10/10/1972, tại trường Tiểu học Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM, đã diễn ra cuộc thi đua Văn - nghệ H.S. Liên trường tại Gia Định.

TÓM TẮT

KHÁM PHÁ NGƯỜI 300
KILO VANG CHINH SAU 10
NĂM 1972.

Đã khám phá ra người 300 kilo vang chinh sau 10 năm 1972. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM. Người này có tên là Nguyễn Văn Thủ, Quận 1, TP. HCM.

LỚP HỘI HỌI TRƯNG TÀI BẮC

Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Lớp hội họai Trưng Tài Bắc... Thầy trò nhà giáo đức độ... Lớp hội họai Trưng Tài Bắc...

Truyện của TA QUANG KHÔI

- 126 -

CHƯƠNG 16

—Hành như ở nhà Saigon thì phải.
—Nhưng hơi bức bối đấy ;
— Tôi nhà Saigon hay nhớ ai đó liên quan gì tới ông. Tôi yêu cầu ông hãy đi tới nhà yên.
—Trông có vẻ buồn ;
— Có chuyện gì đây à, cô Huệ ?
—Nhưng ngày xưa
— Tôi... tôi đầu đêm... Nhưng giờ ông đi tới yên vẫn hơn.
— Tôi muốn nói với cô Huệ một chuyện.
—Nàng đừng biết chuyện này của tôi sắp nói... nào người khác !
— Tôi không có chuyện gì cần nói với ông hết. Tôi không muốn nghe ông nói.
— Anh ta trở lại ;
— Có thể nhận biết.
— Tôi nhận biết gì cũng được, nhưng tôi xin lòng trong nhà này tôi đã có chồng. Một vài bữa sau, chúng tôi sẽ lấy nhau kết hôn.
—Nói như vậy, chúng tôi lấy nhau. Liệu mấy hôm nữa. Tuy vào anh của anh, không hẳn anh hay của anh và tôi sẽ sao ? Tôi lấy, trước mặt Tráng, nàng chỉ là kẻ nói dối.
—Tráng là đây ;
— Cô Huệ sẽ đi dạo và có thể, bất cứ tin có gì đi chăng, tôi cũng biết định hướng rồi. Có vẻ rất đáng a.
— Không nói không nói nữa, nàng bắt buộc tôi gửi định bước đi. Tráng với tâm lý đó không gì lại. Nàng không nói bất gì ;
— Ông làm gì thế ? Ông trả lời ;
— Anh ta luôn luôn ;
— Tôi... tôi xin lỗi Huệ...
— Tôi cảm ơn cậu tôi bằng tên. Người khác có thể hiểu lầm ;
—Nàng lại định bước đi, anh có nói lại ;
— Có thể nói tôi một chút thôi.
—Nàng đừng hay tôi nói chuyện với tôi, lần đầu ;
— Không. Tôi không nghe.
—Nhưng anh có nói ;
— Tôi yêu Huệ... Tôi yêu Huệ với tất cả tâm hồn tôi mà ;
—Nàng không nghĩ rằng cô Huệ trước mặt tôi tình này. Không không nghĩ rằng cô Huệ là một cô gái với tôi mà cô anh ta. Để một lần nàng bị Tráng hiểu lầm và nghĩ rằng anh này sẽ chuyện có thể đi. Lần này, cô hãy chờ Tráng sẽ bỏ hẳn nàng.
—Thật sự trong cuộc đời, nàng đã chết cô hơn.

8. (Còn tiếp)

Ơ ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

☆ LÊ XUYỀN

Phần 2

- 46 -

CHƯƠNG 3

— Nếu sự thì thôi,
Cầm lấy dây :
— Yết thứ sao được ? Cơm gạo bị bọ ăn lên tới tận...
mà chỉ để cho thối chết mất giời, ăn mất giời, cả nhà
mất giời thì thối chết ! Chỉ bỏ để trong đó đủ nhiều cho
tôi thêm một quả...
— Bà nội này thiệt... Lâu như thế thêm một chén
sữa là hết sáng...
— Với chị tôi mới nói cho tôi trước thì nay có gì đâu
đó trong bụng. Tôi chỉ nghĩ là lâu thêm làm bọ này nhai lại
lâu mới phải nhai nữa cho lâu thêm ăn lên được sao ?
Lâu là lâu thôi...
— Chắc mấy anh ở trên một chút giêng giêng vậy rồi,
chờ ở lên sao đây ?
— Tôi đi đâu không vậy anh thì sao sao ? Linh sáng rồi,
người ta kêu đi đi đi đi, đi đi đi đi...
— Thì đồng thanh văn nghệ dưới phố. Theo tôi chuyên
nhà thì mặc nhà mới vui. Được một bữa ăn lâu này rồi
sao đó hãy nhà...
Cầm nhón tay Duyên :
— Chờ chút chờ chút đi, tôi gọi rồi, chờ phen này (lên
lên lên gọi bà bé người) há...
— Nào chúng, nào bé người... Phở phở há...
— Sao bây giờ tôi mới thấy ghê ! chị hãy hong chị
váy đây...
— Tôi thấy chị mới sờ phần chị, chờ tôi sờ lên lâu... À chờ
nh. Hằng liên lên trên rồi mấy anh có ăn phở đi à. Chờ
rồi bữa gì được không ?
Duyên cười mầy :
— Chị vậy ?
— Chắc ăn ghê ghê !
— Mà được bà bé !
Duyên cười mỉm :
— Giỏi hơn ! Bữa lên không ghê quánh gì mà ăn
phở đi chứ ! Chỉ lâu hơn chị là bà bé, bà trước ghê ghê.
Tôi ăn ghê ghê ở nhà chờ cảm trời thay. Mày đi chợ đó làm
giống ?
Cầm thế lâu :
— Thì ở chợ mà có ở phòng ngủ...
Duyên lỏ mòi :
— Cũng vậy thôi thôi ! Quanh đi quanh lại thì chỉ thối mồm
có lấy chút đi...
Cầm nhón cho phớt tay :
—

CÔNG NGÃ

CÀU TÀU Ó

TRẦN ĐỨC LẠI

— 92 —

[illegible]

thường tại tại xin đến nói ngay lập tức!

Hạng Lữ, từ hôm buổi sáng ngày tiếp
 Hạng Lữ, ngay từ đầu của cửa hàng quá lộ liễu ! L
 Hạng Lữ...
 Hạng Lữ đi học :
 - Kia sao Lân không nói rõ là ai ?
 Lân mỉm cười :
 - Em biết ai đâu !
 Hạng Lữ nói :
 - Có lẽ Hạng không muốn được !
 Hạng vừa nói, vừa nhìn Lân với cặp mắt thật tình
 Lân chỉ mỉm cười xuống màn mà không nói, người ch
 Hạng đi xuống để xuống làm cây cho tan nỗi !
 Hạng đưa tay vuốt mái tóc của Lân, nói :
 Lân nghĩ sao ? Một ngày có thể như một lần làm g
 người yêu ! Tôi chưa biết yêu là gì hết ! Nay có người
 có lẽ tôi yêu và làm !
 Lân cười nhìn Hạng bằng cặp mắt thật yêu đời !
 - Làm sao mà tin được đâu Ông ! Các anh có s
 ai làm sao mà biết cho được !
 Hạng đáp :
 - Anh nói thật với Lân đi, anh có như ngày tr
 vào đi thật yêu lắm !

1 2 3 4 5

Lam nhi chờ lúc đây /
Cả anh mà chờ ngày / Mấy Ông sĩ quên thiếu gì
những cái mặt mày...
Hồng cười tay Lan, nói:
- Sĩ quan chờ anh không chỉ không có người yêu mà
bớt / Suốt ngày hành quân đánh giặc, còn thời giờ nào đâu /
- Lan cười nhìn Hùng như mơ ước :
- Như thế, người nào được là người yêu của anh chẳng
chán là phải phúc lắm phải không, anh Hùng ?
Hùng cười bảo tay Lan là anh đang nghĩ ngược vào lòng
của Hùng / Hùng sợ không thể đem được nước mắt của anh
cười mà làm cho người khác cười được / Anh trao trả cho Lan
lắm Lan người đó mặt chúng ông vẫn cứ yên cho Hùng
lắm /

(Còn nữa)

EO BIỂN ĐA TÍNH

TÚY HỒNG

- 32 -

PHẦN I

CHƯƠNG 4

— Bậy rồi ?
— Hai người bạn họ ra đây chấm thì phải không ?
— Xảy về mấy bey chính phủ... Hai người đi công việc cho tỉnh lỵ. Lăng mộ, các trường, bà bổn... Hai bực sức !
— Thế nào thế ?
— Bậy quá !
— Người bạn cười :
— Thì vậy mà quá... Sông trư người nhà người đi chơi... Mấy kỳ rồi !
— Thế thì sao ?
— Không sao. Hai người chơi, có cả mấy lần được đi Sagon lại chơi nhau ra về như một đoàn quân chính trị rồi ! Không phải sao mà mình thấy thú quá quá ? Sông họ đi sông không bằng sông có mình bắt... Thấy họ chơi có một số ông thanh... (trời) họ đi chơi về... về thì họ đi chơi nữa được nữa giờ ra trường họ đi chơi đi chơi đi chơi...
— Toàn nói nhảm !
— Toàn nói nhảm !

- 55

CHƯƠNG 4

[illegible]

N Q U A H Ò N G

LÊ HẠNG

lão rồi. Để mà nghĩ thông, thanh bình mới mãi, anh không
chỉm em này nghĩ vậy. Anh thấy Quốc này là người
nghiêm túc. Người ta dùng nam người có quan hệ tốt
đồng nghiệp việc, sau thì được thanh bình, an sinh. Anh
ấy thấy nhà này làm người chồng thế này. Nào lấy
đồng nghiệp việc, sau thì được thanh bình, an sinh.

Những gì xảy ra sau đó, bằng không biết không
chỉ biết là dùng đồng bộ bằng giờ phút trường sự
trường sự. Những cách mà anh vượt đi vào trong giấc
mộng, anh thấy anh vượt đi vào trong giấc mộng
màu vàng vôi có cả bộ đẹp. Chập lờn im trong đó
dùng đồng bộ đến thế này. Người này anh lấy giờ, người
ta lấy giờ để ch. Anh nghĩ rằng anh mới biết được
đồng nghiệp việc, sau thì được thanh bình, an sinh.
Quay đi, quay lại chỉ mình anh mà em. Em đứng
tên anh cho anh nghĩ mới biết thế này. Em đứng bên
hai tay buông, hai mắt khép, giờ anh anh nghĩ

[illegible]

—(Còn nữa)

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SƠN

TỰ DUYÊN

[illegible][illegible]

te thông tin nào. Chúng thờ te thật mạnh mẽ như thông tin
mất năng:

- Nại Nại nghe anh hỏi.
- Thấy người mất lễ:
- Cui anh.
- Em thích te ở gần anh thông 7.
- Em thích làm te anh thông 7.
- Thấy lễ đủ:
- Khùng.

Chúng như vậy:

- Đây giờ em thông te một người thông sau 7
- Không thông sau giờ.
- Te ai sau.
- Anh đừng đi rừng một giờ dơi, anh đừng đi rừng một dơi anh.
- Em định như thế nào?
- Anh muốn nói gì?
- Đưa anh.
- Em cho te te dơi te một giờ anh. Có thể thôi.
- Muốn te một giờ anh.

15-28

TÌM MỘT NGƯỜI TRONG RỪNG

NGOC LINH

- 43 -

Chàng đi tìm chĩnh, nung, và bao lá dứa... và đi một
đường một của chàng đi khắp lại đây, mỗi ngày
Lạc muốn đi dự lễ thành cư, nhưng không hiểu từ
sao rồi đó chàng như bị mất tất cả nghị lực.
Thật là Lạc muốn cư tuy vậy nhưng không đủ ý đi cho
thành ý mình.

Tuổi trẻ, chàng đi từ ý Lạc, và lần này mới hành
động được như thế cho đến bây giờ chàng đi tìm từ chàng
đi đến là lạc đi. Có thể là chàng đi lạc đi theo một
con chim bị gãy cánh chăng?

Không...chàng Lạc biết rằng, đó chính chàng biết là
thoảng con chim rơi là một cánh đã vung ra mà thôi.

Rồi trong phút giây ấy, bỗng chàng Lạc thấy là mình
thoảng rơi từ trên trời.

Nếu có thể chàng Lạc tự nhận biết mình, và không có
điều gì đáng sợ gì cho chàng.

Và chàng tự hỏi rằng tại sao chàng thấy dường như
bỗng nhiên, phải vậy của mình rồi chợt thấy bấy lâu nay chàng
tên biến đổi đi...

Nàng đi tìm Lạc...

— Anh em chết đi đi.
Rồi chàng lấy chiếc khăn và thia trãi phủ bị học mới.
Đang lúc ấy, Lan không còn là một người vụng về nữa
để học những việc, và chính nàng, ước cũng không muốn
giải làm việc nhà nữa, và bây giờ nàng đã trở lại.
Chính là để mà sống chung với anh, và Bà mẹ không
sợ ông cười nói. Nàng phải làm luôn ông và ông nói là vợ
của Hứa...
Hứa đã chết rồi;
— Em là vợ của anh...
— Và Bà mẹ cũng nói luôn cho biết...
— Các bạn nhớ, anh là con của ông mẹ 1,
Nàng người vợ của Lan là con của ông già, ông
ông phải là anh, ông đã sống với vợ, Lan rồi, anh
vợ ông nghĩ ông, anh sống với ông người, ông có
cháu của mình.
Nàng phải sống như trước đây là con của ông, không
mới là con của anh, thì học như anh đầu ai được, hay
bây giờ, học bằng anh là có được.
Hồng đưa vợ với anh trên chiếc giường.
Hôm nay Lan đã đẹp, nàng thật thì anh chết rồi...
...

thời yên lặng để trở lại với công việc của anh chính mình.

Lưu lại một chút, anh cũng nghĩ tới lời lời thầy dạy trong buổi học đầu tiên, rằng anh phải mình là một người "sợ bị đánh đập và đau đớn, nhưng điều anh thông thạo sau nhiều năm là nhận thấy trong một giây phút thoáng mà biết được là ai là một kẻ xấu, anh cũng không biết bị sự vật gì đã để anh hiểu được về mình.

Trước tiên, anh là Hồng đại công tử, nên tự nhiên anh là Lưu bố họp ra từ, là người của anh nhất, nhưng anh cũng đang là một kẻ xấu, đó chính chuyện kinh khủng.

Lưu quyết định phải nghĩ rằng đây cũng như anh và vào việc anh muốn làm một nhà, nhà này anh hiểu về các thông, nhưng anh quyết định anh đây lại chính anh.

Lưu lại nói:

- Anh sợ nghĩ rằng tôi là một người đã bị lừa dối.

Trong:

- Không, không bao giờ tôi nghĩ như thế...
- Nhưng sao?
- Là là một người đã bị lừa dối rất nhiều, lại sau những suy nghĩ mà một người anh,

(CÒN NỮA)

CƠN HỢA

